

Tankar om och tacksamhet för vår ansvarsförsäkring

Så har det hänt mig! Det otänkbara har drabbat mig hårt. Jag har varit God Man åt en gammal dam i tre år. År 2015 förvärrades hennes tillstånd och hon blev så dement att en flytt till demensboende i april var nödvändigt. Jag är också God Man åt hennes dotter sedan ett par år tidigare. Vi diskuterade och enades om att en flytt var oundvikligt. Damen har även två andra barn någonstans i Sverige troligen Skåne. I november 2015 dyker de andra barnen plötsligt upp. Enligt egen utsaga har de inte träffat mamman eller systemen på 15 år. Nu börjar en lång och påfrestande period av anklagelser mot mig och överförmyndaren via mail och telefonsamtal. Denna period har pågått under ett år. Jag har blivit anklagad för stöld, förskingring och brutet ansvar i hanteringen av mammans tillgångar. Nu är jag polisanmäld för förskingring och överförmyndaren till Länsstyrelsen.

Mina känslor är förstås ilska, frustration, hjälplöshet och känslan att bli kränkt. Ilska över hur dessa barn efter 15 år kan påstå att vissa saker har stulits. Frustration över allt jobb med att flytta, pynta och fixa i den nya lägenheten för damen. Hjälplöshet inför att bli anklagad för saker som man vet är orätta. Kränkt eftersom man är noga med andras tillgångar och inte kunna drömma om att skada någon i utsatt läge som våra huvudmän är.

När detta drabbar så känns det skönt att ha en försäkring som kan finna som stöd. Jag ringde Bengt Martinsson (vår kontakt med försäkringen) och talade om min oro. På ett lugnt och sakligt sätt beskrev Bengt troligt scenario. Polisen lägger troligtvis ner denna ogrundade anklagelse. Länsstyrelsen kommer troligen inte att vidta några åtgärder. Men om om ... det skulle bli så att åtal kommer att väckas mot mig då träder min juridiska del i försäkringen in. Jag kommer att få ett biträde via ansvarsförsäkringen.

Det är detta som känns så skönt i allt elände att jag är försäkrad! För bara 170 kr per år har jag trygghet. Jag trodde inte jag behövde en ansvarsförsäkring eftersom jag inte förvaltar stora pengar det jag inte tänkte på då var denna trygghet i processer.

Så alla, tänk på vad som kan drabba även om ni inte förvaltar stora tillgångar. Ni kan drabbas av okända barn eller anhöriga som plötsligt dyker upp och kräver sin rätt.

Mitt råd: Försäkra er!

Lena Andersson